

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114211477
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114211477.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci žalobcu: L.. V. C., narodený X.X.XXXX, G. nad W. XXX, zastúpený splnomocnencom: L.. H. C., narodený XX.X.XXXX, G. nad W. XXX, proti žalovanej: Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, IČO 30 416 094, Námestie slobody 6, Bratislava, o zaplatenie 9.016,93 eura, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanej sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 10C/28/2009 sa žalobou zo dňa 16.2.2009 doručenu súdu dňa 16.2.2009 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil pôvodnej žalovanej 1. Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, pôvodnej žalovanej 2. Slovenská republika, Ministerstvo, Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, pôvodnej žalovanej 3. Slovenská republika, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, povinnosť zaplatiť mu sumu 27.053 eur s 16 % ročným úrokom z omeškania do zaplatenia, čo znamená, že žalobca domáhal zaplatenia jednoduchého, pri ktorom na každú z pôvodných žalovaných 1., 2., 3. pripadá rovnaký diel.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 10C/28/2009 súd uznesením číslo konania 10C/28/2009-32 zo dňa 24.4.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave číslo konania 24Co/205/2009-72 zo dňa 9.3.2010 žalobu v časti o zaplatenie 16 % ročného úroku z omeškania do zaplatenia odmietol.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 10C/28/2009 podaním zo dňa 30.10.2012 doručeným súdu dňa 30.10.2012 vzal žalobca žalobu voči pôvodnej žalovanej 3. Slovenská republika, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava späť a súd uznesením číslo konania 10C/28/2009-201 zo dňa 31.10.2012 konanie o žalobe žalobcu voči pôvodnej žalovanej 3. Slovenská republika, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o zaplatenie sumy 9.017,67 eura, zastavil.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 10C/28/2009 podaním zo dňa 6.3.2014 doručeným súdu dňa 7.3.2014 žalobca opravil označenie pôvodnej žalovanej 1. Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, na Slovenská republika

konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava a označenie pôvodnej žalovanej 2. Slovenská republika, Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, na Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 10C/28/2009 súd uznesením číslo konania 10C/28/2009-235 zo dňa 12.3.2014 konanie vo veci žalobcu: L. V. C., narodený X.X.XXXX, G. nad W. XXX, proti žalovanej: Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, o zaplatenie 9.017,66 eura, vylúčil na samostatné konanie. Konaniu vo veci žalobcu proti pôvodnej žalovanej 2. Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, o zaplatenie 9.017,66 eura, bola pridelená spisová značka 10C/91/2014.

Podaním zo dňa 4.9.2014 doručeným súdu dňa 4.9.2014 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 0,73 eura späť. Uznesením číslo konania 10C/91/2014-69 zo dňa 4.9.2014 súd konanie v uvedenej časti zastavil.

Žalobca v žalobe uviedol, že podaním zo dňa 8.7.2008 požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 zb. a zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003, ktoré bolo zrušené rozhodnutím Krajského stavebného úradu Trnava, Odboru stavebného poriadku číslo KSÚ-OSP-2005/0779/Ďu zo dňa 8.8.2005. Ďalej žalobcovi vznikla škody spôsobená nezákonným rozhodnutím Krajského úradu v Trnave, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku číslo KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003, ktoré bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja, Odboru štátnej stavebnej správy číslo 3197/11596-2:920/Šu zo dňa 7.6.2014. Medzi vzniknutou škodou a porušením povinnosti jestvuje z týchto dôvodov príčinná súvislosť. Škoda vznikla žalobcovi pri obrane práva škody, z titulu vynaložených nákladov na spracovanie podaní, na zastupovanie v odvolacom konaní, v správnom konaní, v konaní o preskúmanie rozhodnutia v mimoodvolacom konaní, z titulu plnenia jeho zmluvných vzťahov, porušenia jeho vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, z ušlého zisku zo zmlúv, z nákladov na použitie svojpomoci, z vynaloženia nákladov na cestovanie na základe predkladania podaní alebo predvolaní štátnych orgánov spolu vo výške 7,136 eur, škoda na zdraví - bolesť vo výške 16.597 eur vzhľadom na poškodenie jeho zdravotného stavu v súvislosti so zbytočne vyvolanou psychickou a fyzickou záťažou a starosťami s vysvetľovaním situácie štátnym orgánom a dotknutým osobám, náklady na liečenie, škoda z titulu poškodenia mena žalobcu - nemajetkovej ujmy vo výške 3.320 eur.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila a žiadala ju zamietnuť. Vo vyjadreniach k žalobe žalovaná uviedla, že zo žaloby nie je zrejmé, čoho sa žalobca domáha, v čom podľa žalobcu spočíva nezákonnosť rozhodnutia, žalobca nešpecifikoval škodu, ktorá mu mala vzniknúť, svoje tvrdenia nepodložil relevantnými dôkazmi o vzniku škody, nekonkretizoval škodu na zdraví, nepredložil doklady o ošetrovaní, liečbe, lekárske posudky s uvedením bodového ohodnotenia. Ďalej žalovaná uviedla, že vo vzťahu k nemajetkovej ujme nepredložil žalobca žiadne doklady, z ktorých by bolo možné hodnoverne zistiť a kvalifikovane posúdiť relevantnosť uplatneného nároku. Žalovaná považuje žalobu za predčasnú, nakoľko Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky nebol doručený návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo strany žalobcu. Žalovaná tiež vzniesla námietku premlčania nároku na náhradu škody.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so Žalobou zo dňa 16.2.2009, s Opravou žaloby zo dňa 6.3.2014, s Vyjadrením žalovanej zo dňa 17.8.2012, s Vyjadrením žalovanej zo dňa 1.2.2013, s Vyjadrením žalovanej zo dňa 2.6.2014, s Vyjadrením žalovanej zo dňa 29.10.2014, výsluchom zástupkyne žalovanej, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä so Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 8.7.2008, s Listom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 8.1.2009, s obsahom spisov Obvodného úradu Trnava číslo KÚ/OŽP-2/2003/07651/Ďu,

Krajského stavebného úradu v Trnave číslo KSÚ-OSP-2005/0779/Ďu, Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky vo veci rozhodnutia MVRR SR 2005-8156/31397-1:1484/M zo dňa 28.6.2005, sa s obsahom celého spisu, keď pojednával podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti splnomocnenca žalobcu, ktorý sa na nariadené pojednávania nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil, a zistil nasledovný skutkový stav.

Zástupkyňa žalovanej v konaní uviedla, žaloba je neurčitá a zmätočná. Zo žaloby nie je zrejmé, akým nesprávnym úradným postupom bola žalobcovi spôsobená škoda. Žalobca vo svojom návrhu nevyčísľil vzniknutú škodu v nadväznosti na konkrétne rozhodnutie alebo postup, presne neuviedol jednotlivé položky, z ktorých škoda pozostáva, nepredložil doklady o vzniku škody, nešpecifikoval škodu na zdraví žalobcu v nadväznosti na konkrétne rozhodnutie alebo konkrétny úradný postupom, kedy bola škoda žalobcovi spôsobená, ani nepredložil doklady o poškodení zdravia a jeho liečení a ošetrovaní lekárom, o bolestnom s uvedením sadziieb bodového ohodnotenia za bolesť tak, aby bol zrejmý výpočet bolestného, nekonkretizoval zásahy do práva na ochranu mena, neuviedol kedy a kým boli spôsobené zásahy do práva na ochranu mena žalobcu, nezrejmil výšku svojho nároku. Ďalej zástupkyňa žalovanej uviedla, že podávajú námietku premlčania, nakoľko žaloba bola podaná oneskorene. Rozhodnutie krajského úradu zo dňa 8.7.2003 bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva výstavby zo dňa 6.7.2004 a toto rozhodnutie bolo potvrdené odporcom dňa 28.6.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.7.2005, čo znamená, že najneskôr dňa 15.7.2005 bolo rozhodnutie žalobcovi doručené a dňa 16.7.2005 začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 16.7.2008. K rozhodnutiu okresného úradu zo dňa 17.3.2003 uviedla, že i tu nebola žaloba podaná včas. V oboch prípadoch zrušených rozhodnutí nebola naplnená hmotnoprávna podmienka na podanie žaloby, ktorou je obligatórne zmierovacie konanie podľa § 9 ods. 1 zákona 58/1969 Zb.. Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky nebola doručená žiadna žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody súvisiaca s týmito dvoma zrušenými rozhodnutiami. Na žiadosti o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 8.8.2008 sú uvedení ako adresáti Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, avšak žiadosť bola doručená len Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

Z obsahu spisov Obvodného úradu Trnava číslo KÚ/OŽP-2/2003/07651/Ďu, Krajského stavebného úradu v Trnave číslo KSÚ-OSP-2005/0779/Ďu, Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky vo veci rozhodnutia MVRR SR 2005-8156/31397-1:1484/M zo dňa 28.6.2005 súd zistil, že rozhodnutím Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 sa ukladá podľa § 135 ods. 1 Zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov vlastníčkovi nehnuteľnosti parcela parc. č. XXXX/XX v k. ú. G. L. C., aby strpel stavebné práce spočívajúce v dokončení fasády rodinného domu v G. n/D č. XXX stavebníka O.. A. C. - zasekanie a prekládka prívodu zemného plynu, zhotovenie zateplenia omietok a finálnej úpravy fasády a udržiavacie práce a osadenie ríny na hospodárskom objekte a zabezpečenie odtoku dažďovej vody na vlastný pozemok, oprava omietok a náter steny hospodárskeho objektu a nátery obkladov a rín. Rozhodnutím Krajského úradu v Trnave, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003 bolo zamietnuté odvolanie Ing. V. C., bytom G. nad W. XXX v zastúpení L.. H. C., bytom G. nad W. a rozhodnutie OÚ v Trnave - OŽP č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 bolo potvrdené. Rozhodnutím Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Odboru štátnej stavebnej správy č. 3197/11596-2:920 Šu zo dňa 6.7.2004 bolo podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku z dôvodu porušenia § 3, § 32, § 46 a § 59 Správneho poriadku zrušené rozhodnutie Krajského úradu v Trnave, odboru životného prostredia č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003 s tým, že Krajský úrad je povinný znovu konať a rozhodnúť o odvolaní. Rozhodnutím Ministra výstavby a regionálneho rozvoja č. MVRR SR 2005-8156/31397-1:1484/M zo dňa 28.6.2005 bol rozklad O.. A. C., bytom G. nad W. č. d. XXX zo dňa 23.7.2004 podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietnutý a rozhodnutie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja, Odboru štátnej stavebnej správy č. 3197/11596-2:920/Šú zo dňa 7.6.2004 bolo potvrdené. Rozhodnutím Krajského stavebného úradu Trnava, Odboru stavebného poriadku č. KSÚ-OSP-2005/0779/Ďu zo dňa 8.8.2005 bolo podľa § 59 ods. 3 správneho zákona rozhodnutie OÚ v Trnave - OŽP, č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 zrušené a vec bola vrátená správnomu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody v sume 9.016,93 eura spôsobenej nezákonným rozhodnutím Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003, ktoré bolo zrušené rozhodnutím Krajského stavebného úradu Trnava, Odboru stavebného poriadku č. KSÚ-OSP-2005/0779/Đu zo dňa 8.8.2005 a nezákonným rozhodnutím Krajského úradu v Trnave, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Đu zo dňa 8.7.2003, ktoré bolo zrušené Rozhodnutím Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 3197/11596-2:920 Šu zo dňa 6.7.2004.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 3 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ako výnimku z ustanovenia odseku 1 možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vykonateľným bez ohľadu na jeho právoplatnosť, ak toto rozhodnutie bolo na základe opravného prostriedku (§ 3) zrušené alebo zmenené.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak však ide o rozhodnutie vydané v trestnom konaní proti osobám podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci, je týmto orgánom ústredný orgán, ktorý vykonáva správu vojenských súdov. V ostatných prípadoch je týmto orgánom,

a) ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Československej socialistickej republiky, federálny ústredný orgán, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané,

b) ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Českej alebo Slovenskej socialistickej republiky, ústredný orgán republiky, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané, a ak niet takéhoto ústredného orgánu, Ministerstvo spravodlivosti; to platí aj v prípade, keď nezákonné rozhodnutie vydal orgán spoločenskej organizácie (§ 1 ods. 1).

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ak bola žiadosť o predbežné prerokovanie podaná na ústrednom orgáne, ktorý nie je príslušný, postúpi ju orgánu príslušnému. Účinky podania žiadosti sa v tomto prípade zachovávajú.

Podľa ustanovenia § 10 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ustanovenia § 22 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v právnych vzťahoch upravených v tomto zákone vystupuje v mene štátu ústredný orgán uvedený v § 9 ods. 1.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré má za následok škodu, je občianskoprávny vzťah a zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom špeciálnym. Prvotnou podmienkou vzniku zodpovednosti štátu podľa § 3, resp. § 4 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom je okolnosť, že právoplatné alebo bez ohľadu na právoplatnosť vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda, bolo pre nezákonnosť príslušným orgánom zrušené alebo zmenené. Tento záver je v súlade s hmotným právom i ustálenou judikatúrou vyšších súdov a zodpovedá princípu prezumpcie správnosti rozhodnutí, podľa ktorého súd v konaní o zodpovednosť štátu za škodu nie je oprávnený posudzovať zákonnosť rozhodnutia vydaného v inom konaní. Podmienka nezákonnosti rozhodnutia, od ktorého je odvodzovaný vznik škody, je splnená len vtedy, ako bolo rozhodnutie ako nezákonné zrušené alebo zmenené. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa § 1 až § 17 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom je objektívnou zodpovednosťou štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nie je možné zbaviť a ktorá je založená na súčasnom splnení troch podmienok a to: a) nezákonné rozhodnutie, b) vznik škody, c) príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom nezákonného rozhodnutia, t. j. vtedy, ak nezákonné rozhodnutie a škoda boli vo vzájomnom pomere príčiny a následku a ak bolo preukázané, že ak by nebolo nezákonného rozhodnutia, ku škode by nebolo bývalo došlo. Z uvedeného možno vyvodiť, že právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené alebo zmenené, vzniklo poškodenému právo na náhradu škody, ktorá mu bola týmto rozhodnutím spôsobená, t. j. vzniklo mu právo na plnenie. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. Ďalšou obligatórnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa § 9 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom je predbežné prerokovanie nároku u príslušného ústredného orgánu, t. j. v prejednávanej veci u Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky,

keďže bez tohto predbežného prerokovania nároku sa žalobca nemôže úspešne domáhať uplatneného nároku v občianskom súdnom konaní.

Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody v sume 9.016,93 eura, ktorá škoda mu mala byť spôsobená v stavebnom konaní rozhodnutím Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 a rozhodnutím Krajského úradu v Trnave, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003. Rozhodnutie Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 bolo zrušené rozhodnutím Krajského stavebného úradu Trnava, Odboru stavebného poriadku č. KSÚ-OSP-2005/0779/Ďu zo dňa 8.8.2005 a toto zrušujúce rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 16.8.2005. Rozhodnutie Krajského úradu v Trnave, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003 bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Odboru štátnej stavebnej správy č. 3197/11596-2:920 Šu zo dňa 6.7.2004 a toto zrušujúce rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 12.7.2004 a splnomocnencovi žalobcu pre stavebné konanie dňa 22.7.2004. Škoda, ktorá mala vzniknúť žalobcovi, spočívala v nákladoch na spracovanie podaní, pri zastupovaní, z titulu porušenia zmluvných vzťahov, z porušenia vlastníckych prác k nehnuteľnosti, z ušlého zisku zo zmlúv, z použitia svojpomoci, na cestovanie, na predkladanie podaní alebo predvolaní štátnych orgánov, ďalej v škode na zdraví a v nemajetkovej ujmy z titulu poškodenia mena žalobcu. Žalovaná sa v konaní bránila tvrdením, že žalobca nepožiadala Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, že žalobca nevyčísliť a nepreukázal jej vznik v nadväznosti na konkrétne rozhodnutie, nezrejmlil výšku svojho nároku a v neposlednom rade vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku na náhradu škody.

Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že požiadavka žalobcu podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie je opodstatnená, nakoľko uplatnený nárok na náhradu škody nebol predbežne prerokovaný s Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, čo je hmotnoprávny predpoklad pre vznik zodpovednosti štátu. Žalobca poukazoval na jeho Žiadosť zo dňa 8.7.2008 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami, ktorá žiadosť bola adresovaná Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstvu výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky a bola doručená dňa 8.7.2008 Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Z uvedenej žiadosti vyplýva, že žalobca sa domáhal mimo iného (nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v priestupkovom konaní, nezákonným rozhodnutím v exekučnom konaní, nezákonným rozhodnutím v konaní o žalobe proti rozhodnutiu správneho orgánu) i nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 a Krajského úradu v Trnave, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003 celkom vo výške 815.000,-Sk, z toho skutočná škoda vo výške 215.000,-Sk, nemajetková ujma vo výške 100.000,-Sk a škoda na zdraví vo výške 500.000,-Sk. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky odpovedalo žalobcovi na uvedenú žiadosť Listom zo dňa 8.1.2006 s konštatovaním, že jeho žiadosti o náhradu zo dňa 8.7.2008 nevyhovuje a týmto ju považujú za vybavenú. Žalovaná poukazovala na to, že uvedená žiadosť jej nebola nikdy doručená, žalobca tvrdil, že bolo povinnosťou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky postúpiť ju príslušnému ústrednému orgánu štátnej správy, teda Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. S týmto tvrdením žalobcu nebolo možné stotožniť sa, naopak bolo potrebné prisvedčiť obrane žalovanej. Z uvedenej žiadosti totiž jednoznačne vyplýva, že ako adresáti sú v nej označené tri ústredné orgány štátnej správy a vo vzťahu k škode spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami v stavebnom konaní je správne označené aj Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky tak nemalo povinnosť postúpiť túto žiadosť ostatným adresátom, ktorí v nej boli presne, určite a zrozumiteľne označení, nemalo ani dôvod predpokladať, že žalobca uvedenú žiadosť nedoručí v nej označeným všetkým trom adresátom. Uvedená žiadosť sa týkala i náhrady škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami v exekučnom konaní a v konaní o žalobe proti rozhodnutiu správneho orgánu, preto bolo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky oprávnené, t. j. príslušné, prerokovať uplatnené nároky. Ministerstvo spravodlivosti

Slovenskej republiky by bolo povinné postúpiť uvedenú žiadosť iným ústredným orgánom štátnej správy v prípade, ak by nebolo ono samé príslušné uplatnené nároky na náhradu škody predbežne prerokovať s poškodeným, čo nie je prejednávaný prípad. Úlohou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky nie je preverovať, či si poškodený, teda žalobca, splnil svoju povinnosť a doručil predmetnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody aj ostatným v nej označeným adresátom a následne vykonávať jej ďalšie doručovanie. V prejednávanej veci je len na ťarchu žalobcu, že si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť požiadať príslušný ústredný orgán štátnej správy o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenú nezákonnými rozhodnutiami Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 a Krajského úradu v Trnave, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003, resp. že predmetnú žiadosť nedoručil Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. Podmienka predbežného prerokovania musí byť splnená v čase rozhodovania súdu, čo sa v súdenom spore nestalo. V prípade podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má príslušný orgán zákonnú lehotu 6 mesiacov od prijatia žiadosti, aby uplatnený nárok uspokojil alebo písomne oznámil poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody. Obligatórnou podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na súde je predbežné prerokovanie nároku a poškodený, t. j. žalobca, sa môže nároku domáhať na súde až keď príslušný orgán jeho nárok neuspokojí do šiestich mesiacov od prijatia žiadosti. Keďže táto podmienka nebola zo strany žalobcu splnená, je žaloba podaná predčasne a teda neopodstatnená.

V konaní žalovaná vzniesla námietku premlčania vo vzťahu k celému uplatnenému nároku vychádzajúc z trojročnej premlčacej doby, ktorou vznesenou námietkou premlčania sa súd tiež zaoberal bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu.

Premlčanie definujeme ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Premlčaním teda právo samo osebe nezaniká, iba sa oslabuje, a to práve tým, že povinný subjekt sa po uplynutí premlčacej doby s úspechom dovoľá premlčania pred príslušným orgánom, čím privodí zánik vynútiteľnosti tohto subjektívneho práva. Vznesením námietky premlčania zaniká nárok, t. j. vynútiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, avšak jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Splnený premlčaný dlh nemožno vymáhať späť z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Súd však nie je oprávnený z úradnej povinnosti skúmať, či veriteľovo právo alebo vymáhaná pohľadávka sú premlčané, ak túto námietku dlžník nevzniesol, s výnimkou pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadne svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami vydanými v stavebnom konaní. V zmysle § 22 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa právo na náhradu škody podľa tohto zákona premlčí za tri roky odo dňa, kedy sa poškodený dozvedel o škode a ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia. V prípade rozhodnutia Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 bolo zrušujúce rozhodnutie Krajského stavebného úradu Trnava, Odboru stavebného poriadku č. KSÚ-OSP-2005/0779/Ďu zo dňa 8.8.2005 doručené žalobcovi dňa 16.8.2005 a premlčacia doba tak začala plynúť dňa 16.8.2005 a uplynula dňa 16.8.2008. V prípade rozhodnutia Krajského úradu v Trnave, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003 bolo zrušujúce rozhodnutie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Odboru štátnej stavebnej správy č. 3197/11596-2:920 Šu zo dňa 6.7.2004 doručené žalobcovi dňa 12.7.2004 a splnomocnencovi žalobcu pre stavebné konanie dňa 22.7.2004 a premlčacia doba tak začala plynúť dňa 22.7.2004 a uplynula dňa 22.7.2007. Žalobca si svoje právo na zaplatenie sumy

9.016,93 eura voči žalovanej uplatnil na súde dňa 16.2.2009, teda zjavne po uplynutí premlčacej doby. Vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania je tak potrebné konštatovať, že bola podaná dôvodne, a preto uprednostňujúc hľadisko procesnej ekonómie bližšie neskúmal ďalej existenciu subjektívneho práva žalobcu, keďže premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať v dôsledku zániku vynútiteľnosti subjektívneho práva.

Aj pre prípad, že by súd prisvedčil tvrdeniu žalobcu, že doručením žiadosti zo dňa 8.7.2008 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky bola splnená podmienka predbežného prerokovania nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, bol by uplatnený nárok neopodstatnený. V takomto prípade premlčacia doba odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania neplynie, t. j. v prejednávanej veci by neplynula od 8.7.2008 (od podania žiadosti Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky) do 8.1.2009 (do skončenia prerokovania žiadosti listom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 8.1.2009). V prípade rozhodnutia Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 by tak premlčacia doba uplynula dňa 16.2.2009 (tri roky od 16.8.2005 + šesť mesiacov), teda nárok by bol uplatnený včas, a v prípade rozhodnutia Krajského úradu v Trnave, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003 by tak premlčacia doba uplynula dňa 22.1.2008 (tri roky od 22.7.2004 + šesť mesiacov), teda nárok by bol premlčaný. Vo vzťahu k škode, ktorá by mala vzniknúť žalobcovi v súvislosti s rozhodnutím Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003, však možno konštatovať, že žalobca napriek márnemu poučeníu podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku nepreukázal jej vznik. Samotné ničím nepodložené tvrdenie žalobcu o vzniku škody nie je dostatočne objektívny dôkaz spôsobilý preukázať jej vznik. Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo vôbec preukázať, že by mu v súvislosti s rozhodnutím Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 vznikla akákoľvek škoda, či ujma, a neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah škody, či ujmy. Tiež žalobca svoje tvrdenia o vzniku majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v žalobe všeobecne popísané nijako nezdokladoval a určenie výšky majetkovej škody a nemajetkovej škody v žalobe nie je dôkazom o jej vzniku. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, či ujmov, musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody, či ujmy, existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za vznik škody, či ujmy. Teda nezákonné môže mať za následok vznik zodpovednosti len vo vzťahu k škode, či ujme, ktoré boli priamo spôsobené práve (iba) týmto rozhodnutím, čo v prejednávanej veci preukázané nebolo. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal vznik škody, či ujmy. Na druhej strane, ak by aj žalobcovi vznikla majetková škoda a nemajetková ujma, nebola preukázaná súvislosť ich vzniku s nezákonným rozhodnutím Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003.

Vzhľadom na výsledky dokazovania dospel súd k záveru, že nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenú nezákonnými rozhodnutiami v stavebnom konaní nie je dôvodný, nakoľko nedošlo k naplneniu hmotnoprávneho predpokladu zodpovednosti štátu, keďže uplatnený nárok na náhradu škody nebol predbežne prejednaný s príslušným orgánom. Navyše uplatnený nárok je i premlčaný, nakoľko žalobca podal žalobu na súd zjavne po uplynutí trojročnej premlčacej doby až dňa 16.2.2009. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval nárok žalobcu za neopodstatnený, a preto ho v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, avšak úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si nárok na ich náhradu výslovne neuplatnila, i keď inak by jej na ňu vzniklo právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.